

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 25 maj 2007 (21.6)
(OR. en)**

9502/07

**Interinstitutionellt ärende:
2006/0142 (COD)**

LIMITE

**VISA 163
CODEC 507
COMIX 461**

LÄGESRAPPORT

från: Arbetsgruppen för visering/gemensamma kommittén
(EU–Island/Norge/Schweiz)

av den: 7–8 maj 2007

Komm. förslag nr: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1

Ärende: Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en
gemenskapskodex om viseringar

Arbetsgruppen för viseringar granskade artiklarna 18–20 på grundval av kommissionens förslag.
Resultatet av granskningen återfinns i bilagan till denna not.

Kapitel III
Prövning och handläggning av viseringsansökningar

Artikel 18

Prövning av ansökan

1. Vid prövningen av viseringsansökningar och styrkande handlingar, skall risken för olaglig invandring, hänsynen till medlemsstaternas säkerhet och sökandens avsikt att återvända tas under särskilt beaktande¹.

¹ Som svar på frågor från **BE** och **NL** som ansåg att hänvisningen till "risken för olaglig invandring" och "avsikt att återvända" överlappar varandra, betonade **kommissionens företrädare (KOMM)** att bedömningen av sökandens avsikt att återvända är ett sätt att bedöma risken för olaglig invandring och att båda uttrycken därför bör behållas, men att meningen skulle kunna omformuleras på följande sätt: "... och **särskilt** sökandens avsikt att återvända". **HU** föreslog att båda begreppen införs i artikel 23.1.

2. Om det finns några¹ tvivel om syftet med sökandens vistelse eller avsikt att återvända, eller den dokumentation som sökanden lagt fram, kan sökanden kallas till en intervju vid den diplomatiska eller konsulära beskickningen för den medlemsstat som ansvarar för prövningen av ansökan för att lämna kompletterande uppgifter².

¹ **IT** ansåg att denna formulering är för vag. Om en sökande kallas till en andra intervju måste det finnas välgrundade och allvarliga skäl till tvivel. **FR** föreslog med stöd av **DE** och **SI** att "några" skulle strykas och att "kan" ersätts med "skall". **DE** undrade om den intervju som nämns här bara avser en kompletterande "ingående" intervju när ansökan har lämnats in. Principen att överlämna ansökan personligen till den diplomatiska eller konsulära beskickningen bör förbli obligatorisk om sökanden inte omfattas av ett av undantagen (t.ex. en asylsökande i god tro).

² **NL** och **BE** föreslog med stöd av **LT** en hänvisning till "tvivel om identiteten", varvid sökanden bör kallas till ytterligare en intervju. **BE** tillade att det vore mer logiskt att kombinera punkterna 2 och 7 och stryka omnämmandet i punkt 7 om huruvida viseringen skall utfärdas. **BE** föreslog följande alternativa formulering av punkt 2:
"Viseringssökanden kan antingen från början anmodas att lägga fram ytterligare styrkande dokumentation eller kallas till en intervju eller senare ...". **IT** delade **BE**:s synpunkter och noterade att den nuvarande skrivningen ger intryck av att inlämnandet av ansökan är åtskilt från intervjun, vilket inte bör vara fallet. De sökande kan kallas till en andra intervju. Med hänvisning till artikel 37 b (del av utkastet till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om organiseringen av mottagandet och behandlingen av viseringsansökningar) undrade **HU** om personalen vid de konsulära beskickningarna skulle ha rätt att genomföra intervjuer och föreslog att "den diplomatiska eller konsulära beskickningen" skall ersättas med "de behöriga myndigheterna". **FR** stödde detta förslag och **KOMM** skulle överväga det. **KOMM** gjorde delegationerna uppmärksamma på ett antal "motsägelser" som bör hållas i minnet när det gäller "personlig inställelse" – "intervju" – "insamling av biometriska uppgifter":

- I praktiken är ett stort antal personer för närvarande undantagna från personlig inställelse.
- Enligt det ovannämnda utkastet till förordning måste alla sökande överlämna den första ansökan personligen, men är undantagna när det gäller efterföljande ansökningar inom en 48-månadersperiod.
- Många personer kommer i framtiden att betraktas som personer i god tro som inte måste ansöka om visering personligen.

KOMM ansåg därför att det vore för känsligt att använda en alltför exakt formulering.

3. I samband med varje viseringsansökan skall VIS konsulteras i enlighet med artiklarna 5 och 13 i VIS-förordningen¹.
4. Prövningen av viseringsansökan skall syfta till att bekräfta om sökanden uppfyller villkoren för inresa i artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna, och kontrollera
 - a) att den resehandling som sökanden uppvisat är giltig och autentisk²,
 - b) att personen i fråga inte utgör en fara för den allmänna ordningen, den inre säkerheten, folkhälsan eller de internationella förbindelserna med någon av medlemsstaterna, genom att konsultera SIS och nationella databaser³,

¹ **DE** föreslog följande alternativa formulering:
"I samband med varje viseringsansökan skall VIS **som regel** konsulteras i enlighet med artiklarna 5 och 13 i VIS-förordningen. **I välgrundade undantagsfall (tekniska problem) kan visering utfärdas undan föregående sökning i VIS om den misslyckade sökningen upprepas och åtgärdas så snart som möjligt utan onödigt dröjsmål från den ansvariga myndighetens sida. I sådant fall skall den utfärdade viseringen ha begränsad territoriell giltighet.**"
KOMM kommer att överväga detta förslag i samband med artikel 21.1.

² **HU** föreslog att det i de kompletterande anvisningarna skall beskrivas hur man skall göra vid upptäckt av en falsk eller förfalskad handling, hur de centrala eller lokala myndigheterna skall underrättas, andra medlemsstaters representationer, osv.

³ **BE**, **NL** och **FR** ville hålla isär dessa båda kriterier liksom det för närvarande görs i de gemensamma konsulära anvisningarna och i kodexen om Schengengränserna. **FR** föreslog följande tillägg "... **särskilt** genom att konsultera SIS och ...".
Trots att dessa kriterier är åtskilda i kodexen om Schengengränserna (artikel 5.1 c och 5.1 d) föredrog **KOMM** det franska förslaget.
PT undrade om det borde göras en hänvisning till sökandens familjeanknytning till en EU-medborgare, men **KOMM** ansåg att detta inte var rätt ställe. **Ordföranden** påminde delegationerna om att ansökningsformuläret innehåller uppgifter om huruvida den sökande är familjemedlem till en EU-medborgare.

- c) den berörda tredjelandsmedborgarens avrese- och destinationsort samt syftet med den planerade vistelsen, genom att undersöka de styrkande handlingar som avses i artikel 14 och bilaga IV,
- d) tidigare utfärdade enhetliga viseringar i den berörda tredjelandsmedborgarens resehandling i förekommande fall, för att bekräfta att personen i fråga inte har överskridit den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium¹,
- e) att sökanden har tillräckliga medel för uppehållet under hela vistelsen och för syftet med vistelsen, för hans eller hennes återresa till ursprungslandet eller transitering till ett tredjeland [där vederbörande säkert kommer att tas emot]², eller att personen är i stånd att skaffa dessa medel på lagligt väg; vid denna kontroll skall hänsyn tas till de referensbelopp³ som avses i artikel 5.3 i kodexen om Schengengränserna, och till den inbjudan och åtagandeförklaring som görs på formuläret i bilaga V,
- f) att sökanden i förekommande fall⁵ har en lämplig medicinsk reseförsäkring⁴.

¹ **KOMM** var inte positiv till att införa en hänvisning till kontroll av in- och utresestämplar, vilket **HU** hade föreslagit, utan ansåg att sådan praktisk information kan införas i anvisningarna (se artikel 45).

² **NL** ville ersätta frasen med "där mottagande garanteras". Ordföranden påminde delegationerna om att den aktuella skrivningen överensstämmer med artikel 5.3 i kodexen om Schengengränserna.

³ **EE** ansåg att en hänvisning bör införas till arrangemang för inbjudan för alla sökande. **KOMM** noterade att kontroll av inbjudningar endast skall genomföras på grundval av bilaga V, medan denna punkt avser en mer allmän kontroll av medel för uppehållet (se även artikel 14.1 och bilaga IV).

⁵ **PT** vidhöll att styrkande av medicinsk reseförsäkring skall framläggas först när viseringen utfärdas.

⁴ **FR** hänvisade till kommentarerna till bilaga V till utkastet till gemenskapskodex om viseringar (6060/2/07, sidan 27). **KOMM** påminde om att artikel 15.1 täcker utgifter för återsändande.

5. Om sökanden är medborgare i ett tredjeland som omfattas av förteckningen i bilaga I eller II, skall de(-n) berörda medlemsstatens/medlemsstaternas centrala myndigheter höras i enlighet med artikel 14.1–2 i VIS-förordningen.
6. Endast² de kontroller som avses i punkt 4 a–b och 4 d skall utföras på tredjelandsmedborgare som ansöker om visering för flygplatstransitering. I sådana fall skall syftet med den fortsatta resan kontrolleras.³
7. Vid osäkerhet om de dokument som lagts fram är autentiska eller om innehållet i dem är sant, om utsagorna som lämnats under intervjun är tillförlitliga, om syftet med sökandens vistelse är oklart eller avsikten att återvända, skall den diplomatiska eller konsulära beskickningen⁴ inte utfärda viseringen^{5 6}.

¹ **NL** undrade om det inte borde finnas en särskild hänvisning i punkt 4 till kontroll av sökandens avsikt att återvända. **DE** stödde detta förslag. **KOMM** ansåg att detta tillägg är överflödigt med tanke på den allmänna hänvisningen i punkt 1. **KOMM** ville inte flytta punkt 4 till artikel 20 eftersom det skulle inverka menligt på sammanhanget i utkastet till förordning.

² **KOMM** kunde godta att "endast" stryks, vilket några delegationer har föreslagit.

³ **BE** undrade varför a och d bör kontrolleras för dem som ansöker om flygplatstransitering eftersom huvudfrågan var att kontrollera resvägen och transiteringens relevans. **KOMM** kommer att fundera på denna kommentar.

⁴ **PL** föreslog att "den diplomatiska eller konsulära beskickningen" skall ersättas med "de behöriga myndigheterna" för att omfatta situationer när visering söks vid gränsen. **KOMM** skulle överväga förslaget.

⁵ **LT**, **IS** och **HU** föreslog att en hänvisning skall införas till de skäl för avslag som förtecknas i artikel 23.1. **PL** och **AT** föreslog att punkt 7 skall strykas och införas i artikel 23.1, medan **PT** föredrog att behålla den i artikel 18 med en smärre ändring av texten: "Om osäkerheten kvarstår ..." och noterade samtidigt att artikel 23.1 avser situationer när det råder säkerhet om av vilket skäl ansökan kan avslås.

IT och **SE** noterade att "tvivel" inte var tillräckligt för att motivera ett avslag. **Företrädaren för rådets juridiska avdelning** stödde förslaget från **PL**. **KOMM** skulle överväga att anpassa texten för att ombesörja rättslig klarhet.

⁶ Med hänvisning till del 1 i bilaga 12 föreslog **DE** att en hänvisning skall göras till diplomatiska eller konsulära beskickningars kontroll av ansökningar från sjömän antingen i denna artikel, i en separat artikel eller i slutbestämmelserna.

Avvisning av ansökan^{2 3 4 5}

1. Om sökanden underlåter att tillhandahålla kompletterande uppgifter som begärs i enlighet med artikel 10.4 inom en kalendermånad⁶ från dagen för uppmaningen att lägga fram kompletterande information/dokumentation, skall ansökan avvisas.

¹ **NL**: Granskningsreservation.

² **KOMM** påminde om att ett fullständigt system för avvisning, motivering för avvisning och rätt att överklaga hade införts i utkastet till kodex. Förfarandet för genomförande av dessa krav bör fastställas på nationell nivå (se artikel 23). Begreppet avvisning av ansökan hade införts för att formalisera vad som för närvarande är praxis bland medlemsstaterna som i sin statistik ofta skiljer mellan avslagna (efter prövning av ansökan) och "avvisade" viseringar (ansökan har inte godtagits).

³ Se även 6060/2/07, sidorna 2 och 5.

⁴ **AT** stödde principen men var rädd för att den skulle skapa rättsliga problem, bland annat med avseende på handläggningsavgiften. **IT** tillade att ansökan borde prövas om sökanden hade betalat handläggningsavgiften.

BE stödde inte denna artikel och noterade att en ansökan endast kan avvisas om sökanden vägrar att lämna biometriska uppgifter (i framtiden) eller om resehandlingen är ogiltig. Om begreppet avvisning av ansökan skulle behållas måste formuleringen ändras och det bör anges att de konsulära myndigheterna förbehåller sig rätten att inte pröva ansökan om sökanden inte lägger fram vissa handlingar.

⁵ **HU** föreslog att rubriken skall ändras till "Förfarande vid ofullständig dokumentation".

⁶ **IT** ansåg att perioden var för lång. **SI** undrade hur en månad bör tolkas. **PT** noterade att en månad ibland inte är tillräckligt lång period för sökanden att få tag på vissa handlingar.

KOMM påminde om att styrkande handlingar för ansökningar om visering för kortare vistelse var lättare att få tillgång till än när det gäller ansökningar för längre vistelse.

Ett antal delegationer förespråkade att begreppet avvisning av ansökan införs, men ansökan bör avslås vid framläggandet (**FR, PL**), medan **HU** föreslog att det skall överlåtas på konsulatet att fastställa en tidsfrist. **ES** föreslog 10 dagar och **LU** 2 veckor. **SE** förespråkade vilken som helst av dessa.

KOMM var inte för att avslå ansökningarna vid disken tillsammans med en förklaring till sökanden av vilka handlingar som saknades (förslag från **NL**) eftersom detta kan ge upphov till "visa shopping".

IS noterade att alla administrativa åtgärder, exempelvis en förklaring om avvisning av ansökan, enligt den nationella lagstiftningen måste motiveras. **BE** noterade att liknande bestämmelser finns i den nationella belgiska lagstiftningen. **KOMM** gjorde delegationerna uppmärksamma på att en förklaring om avvisning av ansökan inte skulle ha negativa konsekvenser för den berörda personen, vilket till exempel var konsekvenserna av ett avslag på en ogrundad asylansökan. **KOMM** tillade att denna bestämmelse också bör ses i samband med representation: för närvarande avslås inte ansökningar därför att en medlemsstat inte kan avslå på en annans vägnar.

2. I de fall som avses i punkt 1, skall den diplomatiska eller konsulära beskickningen ersätta de uppgifter i VIS som avses i artikel 8.2 i VIS-förordningen.
3. Om ansökan har avvisats skall sökanden inte ha någon rätt att överklaga det beslutet.¹

¹ **Rådets juridiska avdelning** noterade att denna bestämmelse inte kan godtas med hänvisning till den allmänna och erkända princip om rätt till överklagande som föreskrivs i den nationella förvaltningsrätten och gemenskapsrätten. Rådets juridiska avdelning ansåg det dock lämpligt att skilja på fall av formellt avslag på ansökan och avvisning av ansökan.

Beslut om viseringsansökan

1. Medlemsstaternas diplomatiska och konsulära beskickningar¹ skall fatta beslut i viseringsärenden inom 10² 3 arbetsdagar från det att ansökan lämnades in, eller från det att ansökningshandlingen är komplett. Denna frist kan utsträckas till högst 30⁴ dagar i enskilda fall, särskilt när ansökan behöver granskas närmare, inklusive den situation som avses i artikel 7.6⁵.
2. De diplomatiska eller konsulära beskickningarna skall besluta om viseringens giltighetstid och längden på de tillåtna vistelsen på grundval av all tillgänglig information om den planerade vistelsens eller transiteringens syfte och längd och ta särskild hänsyn till den sökandes särskilda situation. Beträffande viseringar som gäller för en enkel inresa eller transitering och viseringar för flygplatstransitering skall fristen kunna förlängas med sju dagar och för "C-viseringar" som gäller för en enkel inresa med 15 dagar.

¹ **NL** erinrade om att centrala myndigheter också deltar i beslutsfattandet och tillade att beteckningen "viseringsmyndigheter", som används i förordning om informationssystemet för viseringar (VIS) vore lämpligare att använda. **DK**, **SE** och **NO** hänvisade till de kommentarer som gjorts i samband med artikel 3 (15560/1/06, sid. 3).

² **FR** lade in en reservation mot tidsfristerna 10 och 30 dagar angivna i denna punkt eftersom en utvärdering först bör göras av tillämpningen av dessa tidsfrister, som hämtats från avtal med Ryssland om förenklade viseringsförfaranden. **AT** stödde denna ståndpunkt. För att realistiska tidsfrister skall kunna föreskrivas föreslog **BE** att dessa skall fastställas i enlighet med relevanta förfaranden ("intervjuer/samråd enligt bilaga 5B/representation" osv.) och tillade att det kanske vore lämpligare om tidsfristen börjar löpa (möjligen från dagen för den kompletta ansökan). **SI** och **ES** stödde den belgiska ståndpunkten. **KOMM** var beredd att överväga detta förslag.

NL föreslog att hänvisningen till ett specifikt antal dagar ersätts med "en skälig tidsfrist". **SK**, **HU**, **DK**, **SE** och **NO** fann dessa tidsfrister vara för korta. **HU** föreslog en strykning av "i enskilda fall".

³ Med hänvisning till artikel 9.2, fann **PL** denna tidsfrist vara för kort.

⁴ **PL** ansåg att det bör vara möjligt att förlänga denna tidsfrist med ytterligare 30 dagar.

⁵ **KOMM** noterade den allmänna tvekan som delegationerna gav uttryck för när det gäller harmoniserade tidsfrister, men framhöll att det vore otänkbart att utarbeta en gemenskapskod för viseringar utan att hänvisa till denna väsentliga aspekt i hanteringen av viseringar, eftersom stora skillnader i utfärdandetider utgör en grund till "visa shopping". **KOMM** erinrade delegationerna om att tidsfristerna för att besvara föregående samråd har förkortats (jfr artikel 9) och att ett "informationssystem" har föreslagits i stället för samråd.

ORDFÖRANDE undrade vad som skulle bli konsekvensen om de förskrivna tidsfristerna inte respekteras.

3. Viseringar som gäller för flera in- och utresor och ger innehavaren rätt till tre månaders vistelse eller flera transiteringar under en halvårsperiod, kan utfärdas med en giltighetstid på högst fem år. Följande kriterier är av särskild relevans vid beslut om utfärdande av sådana viseringar:
- a) Sökanden som har behov av att resa ofta och/eller regelbundet på grund av sin yrkes- eller familjesituation, som exempelvis män och kvinnor som reser i affärer, tjänstemän som regelbundet står i officiell kontakt med medlemsstater och gemenskapens institutioner, familjemedlemmar till unionsmedborgare, familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare som är bosatta i medlemsstaterna samt sjömän.
 - b) Sökandens integritet och pålitlighet och särskilt att tidigare Schengenviseringar har använts på ett föreskrivet sätt, dennes ekonomiska situation i ursprungslandet och ärliga avsikt att återvända till det landet.
4. När beslut har fattats i viseringsärendet skall medlemsstaternas diplomatiska och konsulära beskickningar registrera uppgifterna i informationssystemet för viseringar (VIS) i enlighet med artikel 8.1 i VIS-förordningen.
-